

særstilling i forhold til den fabriksfremstillede produktion.

For det første er der tale om produktion, der finder sted inden for bevillingssystemet, hvorved den økonomiske risiko ved en tabsgivende produktion elimineres. For det andet udvikles der ikke nye lægemidler i apoteksproduktionens regie, og produktionen belastes derfor ikke som industriproduktionen af betydelige forskningsudgifter i forbindelse med udvikling af helt nye lægemidler. For det tredje er kombinationen inden for apotekervæsenet af dels en producentinteresse, dels et retligt monopol på detaildistribution af konkurrerende produkter helt særegen inden for den danske detailforhandlingsordning.

Det er på denne baggrund et af lovforslagets væsentligste formål at tilrettelægge rammer og vilkår, navnlig for den centraliserede del af apoteksproduktionen og dermed den del af apoteksproduktionen, der kommer den fabriksfremstillede produktion nærmest.

Som forudsætning for fastlæggelse af de legale rammer og vilkår for apoteksproduktionen er det anset for afgørende, at der fastsættes en *registreringsindehaver* for de præparater, der fremstilles på apoteker og af apotekere. Da det netop ikke er hensigten med lovforslaget at »nationalisere« nogen lægemiddelproduktion – ej heller ad bagvejen – eller at gøre indgreb i bestående ejerforhold m.v., er de praktiske valgmuligheder begrænsede. Det bemærkes i denne forbindelse, at MEFAs ændringsforslag, jfr. skrivelse af 5. marts 1982, ikke ses tydeligt at tage stilling til denne væsentlige del af problemkredsen.

Under henvisning hertil forudsætter lovforslaget, at registreringsretten til apoteksproduktionen tillægges Apotekerforeningen samt et organ, der omfatter sygehusapoteksejeren for så vidt angår sygehusproduktionen. På grund af den ovenfor nævnte særstilling, som apoteksproduktionen indtager, ikke mindst kombinationen retligt monopol på lægemiddelhandel med lægemiddelproducentinteressen, har indenrigsministeriet ikke ment, at registreringsretten til dette store sortiment, udviklet og videreført inden for det offentlige bevillingssystem, kunne tillægges Apotekerforeningen uden videre, og uden at det offentlige påser, at vilkårene herfor tilgodeses. Disse vilkår – hvori MEFA i princippet synes enig et langt stykke vej – består bl.a. i,

at den centraliserede produktion regnskabsmæssigt og på længere sigt også fysisk adskilles fra den øvrige apoteksvirksomhed, og i, at der efterhånden gennemføres et færdigpkningsprincip, således at de centralt fremstillede lægemidler leveres til de distribuerede apoteker i de for forbrugerne beregnede færdigpakninger. Hermed tilsigtes primært sikret, at priserne kan blive »rigtige« i den forstand, at fremstillings- og markedsføringsomkostninger dækkes via præparatpriserne og ikke – hvad der på grund af den manglende adskillelse mellem produktions- og distributionsomkostninger i et vist omfang er tilfældet i dag – via distributionsavancen.

Den »nævnsordning«, der indeholdes i lovforslaget, tjener således til at sikre både indseende med, at registreringsrettighederne udøves i overensstemmelse med de vilkår, der må tilgodeses af hensyn til forsyningsmæssige aspekter, og med, at de konkurrencemæssige vilkår i relation til medicinindustrien er rimelige. Nævnsordningen er derfor en afgørende del af forslaget for at tilgodese hensyn til, at balancen i forhold til medicinindustrien ikke forrykkes.

Nævnsordningen er udtryk for en erkendelse af, at fuldstændig ligestilling mellem de to produktionsformer ikke er mulig. En fuldstændig ligestilling som ønsket af MEFA vil kun kunne gennemføres, såfremt apoteksproduktionen tilrettelægges og gennemføres under en form, der udelukker apotekernes og disses organisations formelle og reelle medvirken ved produktionen. I så fald vil der imidlertid næppe kunne tales om apoteksproduktion, og det er efter indenrigsministeriets opfattelse ikke ønskeligt at »lukke for« denne del af dansk lægemiddelproduktion.

Som omtalt i indenrigsministeriets besvarelse af udvalgets spørgsmål 3 (se underbilaget til bilag 2) er det ikke tanken, at apoteksproduktionen skal underkastes en detailstyring fra nævnets side, men det vil bl.a. blive en opgave for statens repræsentanter i nævnet at påse og virke for, at den i lovforslaget forudsatte balance mellem de apoteksproducerede og de fabriksfremstillede lægemidler ikke forrykkes afgørende. Forslaget om etablering af det omhandlede nævn må således også ses som udtryk for et ønske fra regeringens side om at tage hensyn til bl.a. den danske medicinindustri. Det bemærkes i den forbindelse, at nævnet alene skal godkende regi-